

JUNIORII CEI MAI MICI MERG LA GRĂDINIȚĂ!

3+

Traducere de Luiza Săvescu
Ilustrații de Ola Krzanowska

„Grădinița nu este mare. O clădire de culoare deschisă, înconjurată de un gazon verde, iar în mijloc... un tărâm fermecat! Pereți colorați, jucării colorate, cărți colorate și copii în hăinuțe colorate. Se îngheșue la vestiar – cei mai mari își caută umerășele, cei mai mici nu vor să se desprindă de fusta mămicii. Vara-i gata, începe marea aventură! Bine ați venit la grădiniță!”

E timpul să mergi la grădiniță este o carte vindecătoare. Într-un mod discret, ea liniștește temerile celor mici legate de această nouă etapă a vieții și-i ajută pe părinții lor să facă față cu brio peripețiilor prin care vor trece micuții de vârstă preșcolară. Vă veți convinge, citind cartea, că grădinița este un loc plin de surprize plăcute și noi prietenii. Un loc în care cei mici pot învăța multe lucruri interesante și importante.

CĂRȚI DE ACTIVITĂȚI PENTRU CEI MICI

Dragi juniori,

A venit toamna, voi ați început școala, iar noi, un nou sezon editorial.

Ca să dăm startul în trombă aventurii care este noul an școlar, ne-am gândit să vă punem la îndemână rafturi cu cărți de activități ori de astronomie, științele naturii, istorie sau literatură, din care să vă luați informațiile de care aveți nevoie pentru școală sau pentru viață. Până la sfârșitul septembrie, le veți găsi pe toate cu reducere de 20% în librăriile Humanitas din Alba-Iulia, Brașov, București, Cluj-Napoca, Galați, Iași, Oradea, Piatra Neamț, Ploiești, Râmnicu Vâlcea și Sibiu sau pe libhumanitas.ro.

Fiindcă peste vară noi și voi am devenit o comunitate care crește și se mărește văzând cu ochii ca Păt-Frumos din basme, de-abia așteptăm să vă pregătim o nouă tranșă de cărți minunate. Suntem siguri că unele o să vă surprindă prin designul aparte, altele prin poveștile deosebit de frumoase, altele prin conținutul enciclopedic.

Despre câteva v-am povestit în numărul anterior al revistei, asupra altora păstrăm tăcerea până la momentul potrivit. Fiecare editură are tainele ei, care nu vor întârzia însă să vi se dezvăluie.

Vă îmbrățișăm de la distanță și vă urăm mult succes în noul an școlar!

Echipa HUMANITAS Junior

A ÎNCEPUT ȘCOALA!

Ilustrații de Sue Hellard
Traducere de Iustina Croitoru

La școală înveți lucruri interesante, te joci și îți faci prieteni buni. Când Digby, un pui de cârțiță cu ochelari roșii, refuză să meargă la școală fiindcă se teme că nu va putea să se descurce, mama lui găsește cea mai ingenioasă soluție: îi strecoară câțiva pupici în buzunarul hăinuței, ca să-l încălzească și să-i dea curaj de-a lungul zilei.

„Angela McAllister a reușit să ascundă în paginile cărții o îmbrățișare caldă pentru copiii și părinții încercați de emoțiile primei zile de școală. Buzunarul cu pupici este o poveste-talisman pentru toți cei care pornesc în cea mai frumoasă și mai palpitantă aventură a vieții: școala.”

Olga Gudynn,
autoarea cărții *Aventurile râmei Oli*

ANDI MERGE LA ȘCOALĂ

Ilustrații de Adam Stower
Traducere de Anca Bărbulescu

Seria REGELE UGU a fost tradusă în 14 limbi.

Mumia și comoara blestemată a câștigat Alligator's Mouth Award 2020 pentru cea mai bună carte de ficțiune ilustrată pentru copii
De curând, au fost achiziționate drepturile de ecranizare pentru întreaga serie. Cine n-ar vrea să-i vadă pe eroii noștri preferați pe ecrane?

Pentru Andi Firicel a reînceput școala, dar au reînceput și problemele: tatăl lui s-a apucat de gătit (dezastrul), nu-și găsește locul în nici un club din școală, profesorul Murătorul și elevele lui preferate sunt niște personaje cel puțin bizare, iar o bandă de

Adam Stower este unul dintre cei mai îndrăgiți autori britanici pentru copii.

tâlhari dă lovitură după lovitură la el în oraș. Se pare că noua țină a răufăcătorilor e chiar comoara expusă la Muzeul Orașului, unde lucrează mama lui Andi. Cineva trebuie să salveze situația! Și cine alții, dacă nu Andi și prietena lui cea mai bună, fata genială, creativă și deghizată, cunoscută de toți drept Regele și deghizat? Cu ajutorul invențiilor ei formidabile, cei doi încep o pândă ca în filme, care se termină cu o surpriză de proporții. Și ce-i cu mumia din titlu? Nu v-am spus? Comoara din muzeu e blestemată, iar cine-o atinge se mumifică pe veci. Brrr!

BINTERVIU

cu Ana Alfianu și Sidonia Călin

Ca să le cunoaștem mai bine pe Ana Alfianu, autoarea și ilustratoarea volumului *Val și Cetatea Sufletelor*, și Sidonia Călin, ilustratoarea volumului *Visătorul de visuri*, de Regina Maria, ne-am gândit să renunțăm la formula clasică a interviului și să le invităm să-și pună întrebări una alteia.

Sidonia Călin: Cum arată o zi obișnuită de ilustrator pentru tine?

Ana Alfianu: Sunt, încă din copilărie, o persoană matinală. Mă trezesc devreme, poate mănânc, apoi beau o cafea. Uneori prelungesc acest gest cu viziunea vreunui documentar de călătorii, cocoțată în vârful patului. Pe la ora opt încep să lucrez. Sunt zile în care am energie și în care văd clar ce am de făcut, și atunci nu mă opresc din desenat/pictat decât către ora prânzului. În pauză ies să mă plimb pe cărările de pe Tâmpa (locuiesc în Brașov, foarte aproape de pădure), sau prin cartier, dacă timpul e scurt. Mă-ntorc acasă, mănânc, mă reapuc de lucru. Seara vorbesc cu vreo prietenă bună, citesc, mă uit la filme, visez cu ochii deschiși (asta, de fapt, se întâmplă oricând în decursul zilei). Este o viață destul de singuratică și de liniștită.

Ana Alfianu: Cariera de ilustrator începe, de obicei, cu privirea aruncată în trecut, către marii maestri. E vreo perioadă din istoria artei (și vreun artist sau mai mulți) care să te fi influențat în mod special?

Sidonia Călin: Greu de răspuns. Fiecare perioadă din istoria artei are frumusețea și folosul ei, dar dacă ar trebui să aleg, aș alege Renașterea. Privind lucrările din această perioadă am învățat să pictez, mai ales că secția pe care am terminat-o în facultate (sculptură în metal) nu avea nici cea mai mică legătură cu pictura. În lucrările mele simt nevoia de volum, iar perioada Renașterii redă volumul în pictură cum nicio altă perioadă n-a mai făcut-o. De aici am învățat culoare, diferite tipuri de pensulație, cum poate fi redată o draperie în funcție de lumină și umbră și multe altele. Pe lângă marii maestri ai Renașterii aș enumera câțiva care poate că nu sunt atât de cunoscuți, dar sunt la fel de mari și de la care eu am învățat lucrurile spuse mai sus: Andrea Salario, Domenico Veneziano, Carlo Crivelli.

Sidonia Călin: Dincolo însă de numele mari ale artei plastice, orice ilustrator are preferanții săi printre „colegii de breaslă” mai vechi sau mai noi. Ce ilustratori îți plac ai și ce anume te atrage către ei?

Ana Alfianu: Sunt atât de mulți, din ce în ce mai mulți! Cei mai importanți sunt, desigur, cei care au ilustrat cărțile copilăriei mele – Val Munteanu, Iacob Desideriu, Vasile Olac, Livia Rusz, Adriana Mihăilescu (ei sunt primii care-mi vin în minte). Treptat am descoperit alții, de la noi și din străinătate, mai noi și mai vechi, dar mi-e greu să aleg, deoarece fiecare în parte este memorabil. Să zicem totuși Maurice Sendak, Beatrice Alemagna, Carll Cneut, Quentin Blake, Roberto Innocenti, Jon Klassen, Adolfo Serra, Kaatje Vermeire, în ultima vreme Frații Fan... Și o mulțime de tineri ilustratori autohtoni, originali și talentați. Motivul pentru care îi admir este simplu: primii mi-au modelat copilăria și mi-au deschis gustul pentru povestea în imagini, cea care dublează și îmbogățește povestea scrisă. Cei care au venit mai târziu m-au ajutat să văd ilustrația de

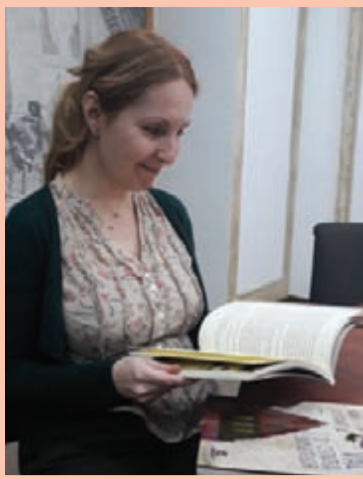

foto © Ioan Mihai Cochinescu

carte în toate nuanțele și complexitățile ei, proces care încă se desfășoară și căruia nu-i văd sfârșitul.

Cărțile Fraților Fan, publicate la Humanitas Junior, între preferatele Anei Alfianu.

Ana Alfianu: Știm că nu ajungi ilustrator de carte pentru copii fără să-ți placă mult cărțile pentru copii. Ce carte anume ți-ar plăcea să ilustrezi și de ce?

Sidonia Călin: Chiar nu am o preferință. Aș vrea să spun *Micul prinț*. E cartea mea preferată (probabil că a multora). Am câteva imagini care mi-au rămas în minte încă de la prima lectură. Dar tot eu zic că ilustrațiile autorului, ludice cum sunt, sunt exact ce trebuie pentru carte și nu-mi vine să mai pun pe hârtie imaginile mele. O altă carte care m-a impresionat mult când eram copil a fost *Colț Alb* de Jack London. Aș vedea romanul transformat într-un artbook de dimensiuni mari ilustrat de mine. Dacă mă gândesc însă mai bine, mi-ar plăcea să ilustrez povestea copilului care am fost eu.

Sidonia Călin: Cum a decurs procesul de lucru (de la schiță la ilustrația finală) pentru cele două volume ale cărții *1001 de nopti*?

Ana Alfianu: Fiind pe jumătate autodidact, am preferat să mă folosesc parțial de avantajele pe care Adobe Photoshop le pune la dispoziția artistului atunci când tehnicile tradiționale, anatomia sau compoziția mi-au dat oarecare bătaie de cap. Îmi place totuși să am multe elemente realizate cu pensula pe hârtie – personajele, mai ales – pentru că-mi plac micile erori care se pot strecura, nesiguranța mâinii, un strop de culoare care a picurat unde nu trebuia, accidente fericite care păstrează naturaletă actului și a imaginii. După ce am scanat sau fotografiat aceste elemente, am intervenit digital pentru rearanjarea lor în spațiu, pentru mici efecte cromatice și pentru a lega totul cu un fundal potrivit.

1001 de nopti în două volume ilustrate de Ana Alfianu (Humanitas Junior, 2019, 2020).

Ana Alfianu: Ți-ar fi plăcut o altă carieră pe lângă (sau în loc de) cea de ilustrator?

Sidonia Călin: Poate scenograf de film sau designer vestimentar. În ilustrație întotdeauna acord o atenție specială costumelor personajelor mele. Îmi petrec din ce în ce mai mult timp lucrând la detaliile

acestora. Mi-ar plăcea ca picturile mele să prindă formă în realitate. Deocamdată mă mai joc cu mașina de cusut și mica mea colecție de materiale. Îmi place mult și fotografia artistică. Mereu am aparatul foto cu mine, mă ajută să surprind momente sau compoziții care mai apoi ajung în ilustrațiile mele.

foto © Ioan Mihai Cochinescu

Ilustrație din volumul Visătorul de visuri al Reginei Maria, semnată de Sidonia Călin (Humanitas Junior, 2019).

Sidonia Călin: Ce se află pe masa ta de lucru?

Ana Alfianu: În acest moment, ilustrațiile pentru *Tue, uriașul de gheață*, ce-a-de-a doua carte pe care o semnez după *Val și Cetatea Sufletelor*, și care va apărea în această toamnă la Humanitas Junior.

Masa de lucru a Anei Alfianu

Ana Alfianu: La ce lucrezi acum, după *Visătorul de visuri* al Reginei Maria și *Spionul Kme* al Ioanei Nicoale?

Sidonia Călin: Din martie lucrez la un proiect drag mie, care va ieși pe hârtie în luna noiembrie. Desigur, toate proiectele de până acum îmi sunt dragi, dar o să vezi că acesta este cu totul și cu totul special. Mai multe nu pot spune, dar trebuie să mărturisesc că am lucrat foarte mult. Este pentru prima dată când am repetat unele ilustrații fiindcă nu eram mulțumită de rezultat, este pentru prima dată când am un caiet întreg cu schițe înainte de a mă apuca de ilustrație (de obicei fac o singură schiță pentru o ilustrație) și este pentru prima dată când ilustrațiile mele depășesc puțin vârsta copiilor.

În atelierul Sidoniei Călin

Ana Alfianu: Abia aștept să aflu despre ce e vorba.

Sidonia Călin: Mult succes cu noua carte!

30 DE BIBLIOTECI HUMANITAS JUNIOR ÎN 30 DE ȘCOLI

Cu prilejul aniversării Humanitas – 30 de ani, Humanitas Junior a organizat la începutul anului campania *Din carte în carte până departe!* la care au participat profesori și educatori din toată țara, în numele școlilor la care predau. Treizeci de dascăli aleși prin tragere la sorți au câștigat cele mai frumoase cărți colecția noastră pentru școlile și grădinițele lor.

Îi felicităm și ne bucurăm alături de ei: Druță Alina, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială „Sava Albescu”, Feneș, județul Alba • Emanuela Pinte, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială „Nichita Stănescu”, Baia Mare • Simona-Alisa Moraru, învățătoare, pentru Școala Gimnazială „Regina Maria” Mănăstirea Cașin, județul Bacău • Raluca Sîrca, educatoare, pentru Grădinița din Băicoi, structura Liliști, județul Prahova • Tiția Carmen Ionita, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială nr. 1 Nămolosa, județul Galați • Bianca-Alexandra Kovacs, educatoare, pentru Grădinița cu program prelungit nr. 22 din Brașov • Daniela Tapalagă, educatoare, pentru Grădinița Școlii Gimnaziale nr. 2 Mănăstirea Cașin, județul Bacău • Gabriela Păduraru, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială Piatra, județul Olt • Udrea Cornelia, pentru Școala Gimnazială nr. 10 din Giurgiu • Viorica Sabau, cadru

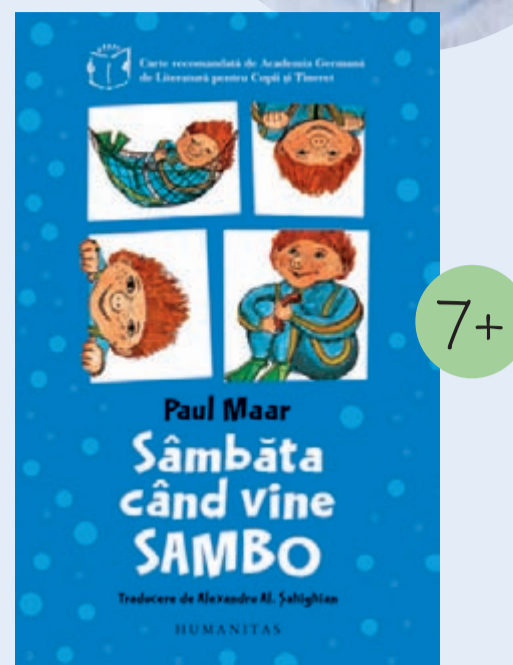
didactic, pentru Liceul Tehnologic nr. 1 Gâlgău, județul Sălaj • Adriana Gruia, cadru didactic, pentru școala din Satu Mare în care activează • Carmen Lenghel, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Baia Mare • Ramona Amarghioalei, învățătoare, pentru Școala Gimnazială Poiana, comuna Deleni, județul Iași • Murariu-Rusu Mina (Milica Rusu), prof. învăț. primar, pentru Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Târgu Neamț, județul Neamț • Cristina Atonoiaie, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială I. R. Rosetti din comuna Brusturoasa, județul Bacău • Ionela Onofreiciuc, învățătoare, pentru Școala Primară Piatra, județul Argeș • Camelia Barlaboi, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială din comuna Boldești-Grădiștea, județul Prahova • Alina Radulescu, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială Scurtești, județul Buzău • Melania Alexandra Popa, profesoară de limba și literatura română, pentru Școala Gimnazială Crucea, județul Suceava • Muntenita Carmen, învățătoare și director, pentru Școala Gimnazială „Ene Patriciu” din comuna Smulți, județul Galați • Alexandra Terme, cadru didactic, pentru Școala Gimnazială nr. 1 Săliște de Vașcău, județul Bihor • Ema Winter, învățătoare, pentru Școala Dacia din Târgu Mureș, județul Mureș • Vasile Daniela, învățătoare, pentru Școala Gimnazială Cazaci – Nucet, județul Dâmbovița • Silvia Matei, învățătoare, pentru clasele primare din cadrul Liceului Tehnologic „Țara Moților” Albac, județul Alba • Antonina Daviduță, învățătoare, pentru Școala Gimnazială „Grigore Tăbăcaru” Hemeiuș, județul Bacău • Alexandrescu Cata, profesor învățământ primar, pentru Școala

Cărțile Humanitas Junior au început să ajungă în școli.

Gimnazială nr. 1 Mizil, județul Prahova • Georgiana Petronela Meauca, educatoare, Grădinița cu program prelungit nr. 22 din Iași • Corina Păun, profesor de limba și literatura română, pentru Liceul „Sextil Pușcariu” Bran, județul Brașov • Alina Soricu, cadru didactic, Școala Gimnazială Voetin, Sihlea, județul Vrancea • Ramona Mihaela Lupoiu, cadru didactic la Școala Gimnazială nr. 4 „Elena Donici Cantacuzino” din Pucioasa, județul Dâmbovița.

ALEGEREA LUI MIHNEA

Traducere de Alexandru Al. Sahighian

Ai vrea, sau ți-ai dori să înceapă școala?

Zilele acestea se fac pregătiri pentru începerea noului an școlar și tot zilele acestea m-am apucat eu să citesc cartea *Sambata când vine Sambo* de Paul Maar. Aici am găsit câteva idei foarte interesante despre cum ar arăta clasa ideală, unde pasiunile elevilor sunt apreciate de către profesori.

Mihnea

LIBRĂRIA HUMANITAS „CARTEA PE ROȚI”

Dragi juniori, avem o veste bună: dacă unii dintre voi nu ajung la cărțile noastre, vor ajunge cărțile noastre la voi. Librăria Humanitas „Cartea pe roți”, o librărie mobilă care va merge prin toată țara, vă va aduce mai aproape cărțile Humanitas Junior (iar părinților voștri cărțile Humanitas și Humanitas Fiction). Puteți urmări traseele librăriei pe pagina de Facebook Librăria Humanitas Cartea pe roți.

ÎN CURÂND, UN FILM NETFLIX

Traducere de Ianina Marinescu

© Netflix 2020. Used with permission.

Ecranizarea seriei „Enigmele Enolei Holmes” de Nancy Springer, al cărui prim volum, „Cazul marchizului dispărut”, a apărut la Humanitas Junior, îi are drept protagoniști pe Millie Bobby Brown, Sam Claflin, Henry Cavill și Helena Bonham-Carter.

Puteți urmări trailerul oficial al filmului „Enola Holmes”, care va fi difuzat în 23 septembrie pe Netflix, pe pagina noastră de Facebook.

Până la premiera filmului, pe care o așteptăm cu sufletul la gură, vă invităm să citiți un mic fragment din primul volum al seriei semnate de Nancy Springer, *Cazul marchizului dispărut*:

„Mi-ar plăcea foarte mult să știu de ce mama mi-a pus nu mele *Enola*, care citit de la coadă la cap este *alone-singură*. Mama a fost, sau poate încă mai este, atrasă de cifruri și probabil că a avut ea ceva în minte, un avertisment sau un fel de binecuvântare stângace sau, cine știe, niște planuri. Oricum ar fi, când eram mică, mama îmi spunea în fiecare zi: *O să te descurci foarte bine de una singură, Enola*. Și chiar mă lăsa foarte mult timp singură, până când, în iulie, în seara zilei când împliniam 14 ani, n-a mai binevoit să se întoarcă acasă, la Ferndell Hall.

Totuși, a doua zi dimineață, Lane a clătinat din cap: *Nu, doamna nu s-a întors. Nu, nici nu a trimis vorbă*.

Așa am coborât scările și am luat o umbrelă din suportul de pe hol. Apoi am ieșit prin bucătărie, spunându-i doamnei Lane:

— Ies puțin să arunc o privire.

Și doamna Lane și-a dat seama că de astă dată era altfel. Pentru că nu purtam niciodată nimic pe cap, ar fi trebuit să strige după mine:

— Nu v-ați luat pălăria, domnișoară Enola! Dar n-a zis nimic, doar s-a uitat cum ies pe ușă. Cum ies să arunc o privire în căutarea mamei mele. Chiar credeam că o pot găsi singură.

Sherlock locuia la Londra. La fel și Mycroft. Prin urmare, dar și pentru că era cel mai mare și mai periculos oraș din lume, ar fi fost ultimul loc de pe pământ unde s-ar fi așteptat vreunul din ei să mă găsească. Tocmai, acolo mă duc.

S-ar aștepta să mă deghizez în băiat. Foarte probabil, au auzit de pantalonii mei trei sferturi și, oricum, în piesele lui Shakespeare și în alte romane, fetele care fugeau de-acasă se deghizau tot timpul în băieți. De aceea n-o voi face. O să mă deghizez în ultimul lucru care le-ar putea trece prin cap fraților mei, având în vedere că m-au cunoscut drept o copilă necoaptă, într-o rochiță lălaie care abia-mi acoperea genunchii. O să mă deghizez în femeie în toată firea.

Iar apoi o să mă apuc s-o caut pe mama.”

ÎN CURÂND, DIN NOU ÎN LIBRĂRII

Traducere de Alexandru Al. Sahighian

O poveste luminoasă despre prietenie, adăpostită între paginile unui roman plin de aventură și suspans.

Jutta Richter a fost nominalizată în 2013 la Astrid Lindgren Memorial Award, unul dintre cele mai importante premii acordate literaturii pentru copii.

Să nu vinzi înger păzitor! este o povestire curajoasă, un basm citadin modern despre un copil de nouă ani, Nono, care cunoaște de timpuriu greutățile vieții. După ce mama lui ajunge la spital în urma violențelor domestice de care n-a reușit să-l protejeze nici pe Nono, acesta va trebui să se descurce complet singur. Nono se împrietenește cu o haimana simpatică, Corsaru, care-i promite că-l va ajuta să-și împlinească visul – acela de a vedea marea. Dar pentru o asemenea călătorie îți trebuie bani. Așa ajunge Nono să-i vândă Reginei unicul său lucru de preț – propriul înger păzitor. Dar, cum fără înger păzitor, firește, n-ai cum să răzbați în viață, lucrurile iau o întorsătură cât se poate de dramatică pentru Nono... Cine este Regina și de unde vine ea, cum e să ai prieteni amuzanți și descurcări alături de care să trăiești un basm cu final fericit și cât e de important să crezi cu putere în ceva veți afla urmându-l pe Nono până la capăt în aventura vieții lui.

Alexandru Al. Sahighian

BIBLIOGRAFIE ȘCOLARĂ

CĂRȚI PENTRU PĂRINȚI

O carte cu o miză puternică: viitorul copiilor noștri

Copiii pot fi învățați să aibă încredere în ei, să manifeste spirit de inițiativă, entuziasm și bunătate – este ceea ce demonstrează renumitul psiholog Martin Seligman, care, alături de colaboratorii săi, a realizat de-a lungul a trei decenii o serie de studii despre optimism. Cartea de față se adresează părinților, profesorilor și antrenorilor, care vor învăța pas cu pas cum să le insuflă copiilor optimism și să le schimbe neputința în control personal. Descoperindu-și capacitatea de a face față provocărilor sau momentelor dificile, copiii se vor bucura de un echilibru fizic și psihic mai bun, îmbunătățindu-și performanțele școlare. Exemplele, dialogurile, scenariile și testele din carte ne ajută să ne pregătim cât mai bine copiii pentru următoarea etapă a vieții.

În aceeași colecție

